

чрезъ византийцитѣ и направо. Както възприели отъ тѣхъ въ цѣла Европа леката конница, възприели и хубавото и характерното имъ дълго палто, опасано съ коланъ. Това виждаме навсѣкжде въ Европа, а особено у руситѣ, поляцитѣ и пр.

Подробноститѣ на дългото палто

Особеността на дългото палто се състои въ това, че се закопчавало отъ дѣсно на лѣво. Сжщо отъ дѣсно на лѣво се закопчава по старитѣ фрески, дори и до сега маджарското представително облѣкло, както и курткитѣ на хусаритѣ¹⁷. Изворитѣ отбелязватъ сжщо и за хунитѣ¹⁸) и тюркитѣ,¹⁹) че закопчавали палтата си отъ дѣсно на лѣво.

Мжжката статуя отъ с. Ендже показва ясно, че горното палто по краището му било ушито съ бордюръ. Бордюръ се вижда въ долното краище на облѣклото на българския воинъ въ Менологията на императоръ Василий II. Срв. въ това отношение и каменнитѣ баби на сроднитѣ народи, напр. отъ кубанската областъ (срв. обр. 17) и пр.

Ржкавитѣ на дългото палто били тѣсни.

На ржкава на палтото имало нарамникъ. Това личи въ мжжката статуя отъ с. Ендже, отъ миниатюрата на псалтира на императоръ Василий II (обр. 19) и отъ миниатюрата на Скилицовата хроника.

Закопчаването на палтото става въ Менологията и въ Скилицовата хроника съ пасманъ.
